

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Égész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többzori vagy terjedel-
mes hirdetéseknek árlengedés adatok.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Bélyegűj minden beiktatásért 30 kr.

Előfizetést lehet az év folytán minden hónap elején.

SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, N-TETEMTŐ-ÚTCA 93. SZ.

Párttaktika és liberalizmus.

A képviselőház plénuma rövid időre szünetelt, a honatyák hazamentek — szüretelni. Reméljük, hogy e szüret mindenestre többet fog jövedelmezni a képviselőknek, mint a mennyi hasznót hozott a legutóbbi politikai aratás az ország konyhájára.

E részben különben az országgyűlési ellenzék absolute nem kártható. Mindössze is csak elszámoltatta magát egy kevéssé, a mennyiben eléggé nem dicsérhető túlbuzgalmaiban agyon találta csepelni a szép reményekre jogosító politikai kalászkokat. De azért korántsem kell kétségbe esnünk: az ellenzék ugyanis böles államférfiúi előrelátásának eleve félreírta a szükségesség vetőmagot, melyből a jövő sajon parlamenti botránnyai hivatják kicsirázni.

Az ellenzék ugyanis, a mely különben sem szereti titokban tartani politikai erőit és hazafíu érdemeit, most is elszólta magát. A nemzeti párt vezére t. i. erősen megapprehendált azért, hogy fáradságos munkával kidolgozott felirati javaslata dacára is még mindig a mosolygó, önértékes Wekerle ül a kényelmes miniszterelnöki fautoioban és nem „a nemzet vezére”: Apponyi. A harag pedig tudvalevőleg rossz tanácsadó. A nemes gróf tehát meglehetősen paprikás rípostal traktálta vissza a miniszterelnököt, mivel hogy az védeni merete és tudta magát. Mivel pedig „a nemzet vezére”: létere jól ismerte a közmondást, hogy a ki haragszik, annak soha sincsen igaza: fordított hát egyet azon a bizonyos

híres köpönyegen és lágy fuvola-árával fejezte be előbb villámló és mennydörgő beszédét, kijelentvén, hogy ő a jövőben is „nobilis” fegyverekkel fog politikai elveiért küzdeni.

De a nemzeti párt elnöke, Horánszky nagy szerencsétlenségére nem rendelkezik avval a fuvolahanggal, mely vezérének tulajdona. Mikor tehát látta, hogy a haragvó dur-ból sehogysem tud átesapni abba a „bizonyos” moll-ba, de inkább gixerbe erőlteti magát: hát nem sokat gondolkozott, hanem kerekén kijelentette, hogy már akár igaza van, akár nincsen, de ő bizony igenis haragszik. S ezzel odadobta a miniszterelnöknek a személyes harenak keztyűjét.

Ehhez pedig nem kell kommentár. A gyengébbekre való tekintettel azonban a nemzeti párt egyik organuma mindjárt másnap kidolgozta a Horánszky hadüzenetét megvilágosító magyarázatnak első fejezetét, ráolvasván Wekerle Sándorra, az igazi munka emberére, Magyarország jövővő pénzügyi reformatorára, a polgári származású és emelkedését tisztán egyéni érdemeinek köszönő miniszterelnökre, hogy „parvenü”...

És ezt nevezik a nemzeti pártban „demokratizmus”-nak!

A „parvenü” miniszterelnök és kabinete pedig ezalatt esendően tovább munkálkodott. A pénzügyi bizottságban egymásután tejtik ki jövőre vonatkozó reformterveiket. A közoktatási bizottság pedig alapos tárgyalás alá vette és „gyehangulag” elfogadta az izraelita vallás receptiójáról szóló törvényjavaslatot.

Merültek ugyan fel, a tárgyalás

folyamán a részletekre nézve eltérő nézetek, de maga az elv tekintetében — örömmel konstatálhatjuk — az összes bizottsági tagok, még a pap-képviselőket sem véve ki, egyező meggyőződésre jutottak, hogy t. i. az izraeliták egyenjogúsításának kérdése oly akút, miszerint ezt tovább halasztani és megoldását, megvalósítását továbbra is késleltetni absolute lehetetlen. A pap-képviselők tiltakoztak az áttérés viszonyosságának megállapítása ellen: tiltakozásukat azonban megmagyarázza egyházi állásuk. Mindenesetre eléggé bizonyít az ügy igazságos és jogos volta mellett azon körülmény, hogy bár az egyházi férfiak a receptióról szóló törvényjavaslatnak az áttérésről, intézkedő második szakaszát egyházi okokból nem fogadták el, de kivétel nélkül félremagyarázhatatlan kifejezést adtak ama véleményöknek, hogy az izraelita vallásnak a törvényesen befogadott hittekezetek sorába emelése csak természetes folyamánya a jogfolytonosság elvének, — vagy szerintünk még helyesebb nézet szerint: *törvénybe foglalása az izraelitáknak már 1848-ban kimondott és bár nem kifejezetten, de a sorok között azóta is folyton elismert és egész törvénytáruk mindenéből folyó teljes jogegyenlőségének és lelkiismeretességének.* Hogy pedig mi a pap-képviselőik is mennyire érezték, hogy benső igazságérzetük és hazafíu meggyőződésük csupán a dogmák kényszerítő erején törött meg, mutatja a tény, hogy a törvényjavaslat sorsa fölött döntő szavazáson nem jelentek meg és így törtenhetett, hogy a javaslat a bizottság egyhangú

ajánlásával kerül a törvényhozás plénuma elé.

Egyébiránt ezen pap-képviselő urak lelkiismeretét is megnyugtathatjuk, hogy az áttérés az izraelita vallásra és viszont csak nagyon kevéssé fog igénybe vétetni, sőt ha a logika nem csal, a mig egyrészlő határozottan apadni fog a receptióval kapcsolatban benyújtandó polgári házasság által azok száma, a kik nem meggyőződésből, de rituális házassági akadálytól kényszerítve változtatták meg hitüket, addig másrészlő kikerülhető lesz azon neveléses anomália, hogy hazai törvényeinket kijátszva Ausztriában lép frigyre az illető, a kinek más vallású nővel (vagy viszont) való házasságra lépése Magyarországon nem egyéb, mint egyszerűen vadházasság. Tehát épen a házasság szentségét és erkölcsi tisztaságát veszélyeztetnők azáltal, ha továbbra is késleltetnők a jelen állapotok megszüntetését.

A ki pedig belső meggyőződésből tér át más hitre, annak eljárását kárthatathja ugyan a rideg vallási dogma, de az aethika és a lelkiismeret-szabadság mindenkor menteni fogja ez elhatározóan fontos lépését.

A mi pedig az izraeliták hitelveinek ünnepélyes bemutatását illeti: ezen *szentírás bemutatásánál még éppen is számoltunk.* Hát tessék az illető uraknak betekintést vetni a ó-testamentumba, a mely pedig a keresztény vallásoknak is kiindulási alapja s ott meg fogják találni az izraeliták hitelveit.

Csak azt az egyet csodáljuk, hogy e kifogás épen a függetlenségi párt

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCÁJA

A virág.

Nemeből.

Habár csak fájdalmat hagyott Szivemben kedvesem;
A szegfűt, melyet ő adott,
Még most is szeretem.

A réten adta ezt nekem,
S fülemben suttogta:
„Csupán téged szeret szivem
Nem is fog mást soha!”

Utánam más lett kedvesebb,
Megasalt — hiszen leány! —
Haragudjam ilyes miért?!
Csendesen távozáam.

Mostan ha csalnak szép szemek,
Látom virágotam
Ez óva int: „Tudod? Vigyázz!”
S szivem nyugodt marad...

Habár csak fájdalmat hagyott Szivemben kedvesem,
A szegfűt, melyet ő adott,
Ma is kedves nekem.

Moldovai.

A mostoha gyermek.

— Rajz. —

Ira: Nagyné Szücs Rebeka.

Késő este volt már, az ószialkony homályos szürkéségbe vonta a láthatárt. Az égen uszkáló fellegek közül alig tudott kibukanni egy-két csillag, mig a felkelő holdat teljesen eltakarta egy nagy, nehéz, fekete felhő. Komor ószai este volt. Olykor éles szubhogtatta meg a fák már gyérült lombjait, melyek egyre-másra hullatták ilyenkor megsárgult leveleiket. Már minden elesenedesült csak a városba vezető ország-

útról hallatszot egy-két kolompesség és olykor egy hang, melylyel a pásztor hazafelé terelte bolyhos bárányait.

Az úton kétfelől magas nyár- és eperták merednek az égneek és hosszú árnyékuk szinte kísértetiesen látszott a széles felér országúton, melyen a nehéz, felszálló por mintegy felhőtömegbe burkolta a lassan ballagó falkát pásztorával együtt. Kissé távolabb a szántótelek beláthatatlan messzeségén, csak itt ott villant fel a fehér talú kis tanyák ablakában a méceset, de azok is egymásután sötétedtek el, hogy a munkában elfáradt gazdával minden nyugalomra térjen.

Mikor a pásztor az út végén levő vámbához ért, már ott is le volt bocsátva a kapu, mutavva, hogy az idő jó későre jár, s a házelőtt a subáján gubbaszkodó ör jóakaró figyelmzetéssel mondá a lassan ballagó fiúnak:

— Már megint későre maradtál Marci! Nem szeretnék a börtödben lenni hallod!

És a legény semmit sem szolt erre, szónélkül nyujtott át egy könyvet az örnek, azzal tovább ment.

— Jól van fiam, már látom, hogy megint a bánatnak adtad a fejedet. De hát hiába, miért nem született úrnak az ebadtát! most nem kellene birkákat, disznókat őrizni. Igaz, hogy atyáddai mind aadrágos emberek, az apád is kurátor volt és te is lehettél volna más egyéb is, mint pásztor, ha mostohaia nem volnál az anyádnak, de hát jól mondja a példaszó: Az árvtát még az ág is húzza! Azzal feltápaszkodott subájával az öreg és még mindig mormogva valamit bement a házba, kezében az óska könyvvel, a mit a fiú átadott neki, s az asztalon pislogó mécesnél látni lehetett, hogy a ház mestergerendája végig van rakva több ilyen óska kopott könyvvel, melyeket Veres uram még a két szeménél is jobban őriz és a melyeket soha senkinek sem sikerült még tőle kikölesőznöni, csak ennek a szomorú pásztorfiúnak, a kinek az arcából

annyi becsületességet és tudásvágyat olvasott ki Veres uram, hogy a maga jószántából adta oda neki féltve őrzött kincseit, hogy ott kint a falkája mellett olvasson belőlök.

És a fiú olvasott is. Lelkében félrekeny talajra találtak az olvasottak, felérszertelt tudásvágyát, s még inkább elégedetlenné tették paraszt sorsával.

Ketten voltak ott kint a tarlón, egy világlátott öreg bojtárral, a ki levett kalappal halgatta a szép beszédeket, melyeket a fiú felolvasott a kapott könyvekből, a melyet még a tiszteletes úr sem tudott volna szebben elmondani, melyeken nem egyszer rivafakadtak mindaketten.

Papnak születtél te fiam! mondta sokszor az öreg szeméit tőrülgetve, nem is sejtve, hogy a fiúnak, milyen fájdalmat okoz ezzel, mert hiszen ő is annak készült, már akkor, mikor az első gimnáziumba járt és tájt néki végtelenül, hogy ambízióját, a lelkében égő nemes lángot elfolytva, kiesapták pásztornak, mig mostoha testvérei othon az apjokról maradt vagyonaan úri módon élnek és a kik őt csak úgy fitymálva felváltól nézik meg porlepte, piszkos ruhájában és puha ágyban hemperegnek, mig ő nyár idején az udvar valamelyik zugában pihenteti meg elfáradt tagjait. Ha nem közelgett volna a sorozás ideje, melyhez annyi szép reményt fűzött, azóta talán már el is emésztette volna magát mostoha anyja kegyetlen bánásmódja miatt, de ez a gondolat erőse tette, hogy ha katonának viszik, majd másképp lesz minden, soha se jön haza többet, hanem örökösön szolgálja a császárt inkább, minthogy paraszt legyen.

Haj, de másképp volt az megírva a sors könyvében! A sanyarúságban felnött fiú nem vált be katonának. Pedig váltig erősitette a sorozó bizottság előtt, hogy ő katona akar lenni. De azt mondták, talán jövőre, s közben a tiszet meg is nézegette a vállát, mig a többiek szánakozva néztek végig

rajta, s mintha a tekinteteikkel azt mondták volna.

— Jövőre ám, ha addig el nem patkolsz szegény fiú, hiszen hálni jár beléd a lélek! És majd megszakadt a szive, mikor október elején a magafajtájú legények bokréttás kalappal vonultak ki a vasúthoz, kísérve a sok kisirt szemű asszonyt és leányt, kik fiukat, testvérüket siratták. Oh, hogy ment volna velük együtt ő is, jókedvvel, dalolva, hiszen őt úgy sem siratná meg senki a kerek földön!

Fájdalom! neki itthon kellett maradni és kihajítani nyáját ezen a napon is éppen úgy, mint máskor.

De a jó Veres bácsi megint adott neki egy könyvet, hogy könnyebben elteljék ez a szomorú nap és az el is telt, s régen le is áldozott már, de ő még mindig olvasta a könyvet a pislogó tűz mellett, mikor pedig elolvasta jó ideig ült még gondolataiba merülve, melyek átvitték lelkét a multba, abba az édes, boldog multba, a mi olyan rövid, de mégis olyan szép volt, midőn az egész világot egy nagy rózsás kertnek látta, édes anyja oldala mellett és nem tudta, hogy annak tövisei is vannak.

12 éves volt, mikor elveszté anyját, mire nem sokára másik anyja jött a házhoz, a ki kiüzte őt puha meleg ágyából és bele fektette a maga gyermekeit. De életének ege csak akkor borult be teljesen mikor apját is kiterítve látta. A legeslegnagyobb fájdalom érezte akkor, mikor mostohaia az iskolából felogta és kiküldte pásztornak, hogy ne legyen othon bajnak a háznál.

És a mint mindezeket elgondolta, szinte kipirult halvány beteges arca és szeretete volna bele kiáltani e néma pusztaságba, hogy végét szakítja ennek a nyomorúságnak és nem jön ide ki többé soha! De csak szótlanul nézett szét még egyszer, aztán megindult nyájával hazafelé, s csak akkor riadt fel álmódzásából, midőn mostohaia nagy csepeláldozással jött elébe a miért már megint ilyen későre maradt, rádásul még

kiküldöttje által hangsúlyoztatott, a mely párt pedig mindenkor a teljes vallásszabadság elvét hangoztatta és csak most, hogy a szabadelvű párt kinyúlja azt neki, huzódzik és köti megszorításokhoz a liberális egyházpolitikai reformok támogatását. Teszi pedig ezt a függetlenségi párt akkor, a midőn Kossuth ismételtén megintette őket, hogy e nemből a pártharag rossz tanácsadó és midőn az összevont Polónyi-anypárt művészi kétértelműségű nyilatkozatokkal sáncolja magát körül.

Mi a nyílt harenak vagyunk öszinte hívei. Az alatomos machinációkat, legyenek azok bármily merészek, nem vitéségnek, de gyávaságnak bélyegezzük. A nyílt becsületesség ellenében azonban felvesszük a keztyűt. küzdünk és vagy meggyőzzük, vagy legyőzöttnek ismerjük el magunkat érvelésük által, — esetleg meg nem hódolva elbukunk. S ezért nem késünk elismerésünket kifejezni a nemzeti párt egyik liberális organuma a „M. H.” iránt, mely minden más irányú híreszteléssel szemben kijelenti, hogy a liberális reformoktól semmi körülmények között nem tágit. Ez nyílt, becsületesség, melynek öszinteségében nincs okunk kételkedni és nem fog érdeme kisebbség által sem, ha az ultramontán arisztokrata elem ki is válik a liberálisok köréből.

De a függetlenségi vagy helyesebben „Honmentő-Polónyi párt” kétértelmű viselkedése, mely kisszerű taktikai érdekeinek feláldozza egész multját, legszentebb tradíciót, — annak viselkedése és magatartása lehet ügyes, de becsület és tiszteletet, hitelt érdemlő soha!

Ebből egytől az is megítélhető, vajjon ki az igazi függetlenségnek minden irányban híve: a szabadelvű, avagy a Polónyi-párt?!

A válasz csak egy lehet: az a párt, mely a lelkiismeret-szabadságot, az önzetlen liberalismust írta zászlajára!

Veridicus.

Néhány szó a járásbírósg épületéhez.

A „Kecskeméti Lapok” 43. számában közölt vezércikk, igazán helyes irányt jelelt ki azon mozgalomnak, mely a járásbírósg

elhelyezését illetőleg megindult s a ki jól gondolkozik s a felhozott okokat meghányajveti, más eredményre nem is juthat, mint-hogy a rabokat ki kell távolítani.

Ez egészen igaz, ánde igen sokan vannak, a kik tudomásul veszik ugyan a hallottakat, de azokból tovább nem következtetnek s ezek számára nem árt a jó ügy érdekében kiemelni azt s fejtegetni, a mi a szóban levő cikkben csak érintve volt.

Meg volt ugyanis érintve az egészségügyi szempont — csak érintve!

Szerintem bármily fontos is a pénzügyi kérdés — mégis csak fontosabb az egészségügyi, a mit élénk mutat az is, hogy nem régen a városi közgyűléssel éppen az fogadtatta el sürgősen a városban levő katonakórház helyett új kórháznak a városon kívül építtetését, mert fölismerte mindenki azon veszélyt, melyet a beteg katonáknak a város közepén tartása előidéz.

Már most, ha a katonakórházat pénzáldozattal is el kellett a város közepéről távolítani; mennyivel inkább el kell a rabokat, a kiknek eltávolítása pénztakarítást föltételez?

Nagyon bajos újságban a közönség elé tárná azon förtelmességeket, a mikkel jár a rabok benntartása, de mégis megemlítek legalább annyit, hogy a 200 vagy 300 rab közül 25 vagy 30, tehát 10% beteg. A rabok lakása is hasonlít a kórházhoz s azt hiszem, nem tévedek, ha azt mondom, hogy a katonakórházban sokszor nincs annyi beteg, mint a rabok közt, de, ha van is, akkor sincs ott olyan döleletes levegő, mint a milyen a rabok szobáiból áramlik ki. A ki látott már börtönt s ismeri az eljárásokat — az nagyon jól tudja mire vonatkozom s minden bizonynyal nekem ad igazat.

Nincs nagyobb kincs az embernek a jó egészségnél — ne törjünk ez ellen; ne igyekezzünk ezt a legfőbb kincsünket kockára tenni.

E végből a rabokat el kell távolítani s akkor a járásbírósgnak lesz helyisége bőven.

Dici.

Színház.

Pesti Iház Lajos, a buzgó direktor, ismét körünkben időz társulatával. Pontosabban Lajos, új társulattal érkezett meg. Ez az új társulat, szerencsére, nem itt fog összehajlani; a főpróbákat megtartotta már másutt, legutóbb Czeglédn. Milyen lesz az ensemble, még nem tudhatjuk; de hogy mit várhatunk tőlük, az a jobb tagok rövid jellemzése által jelezhetjük. Nekünk elég, ha jól összehajlunk, változatos előadásokkal s több új darabtal fognak előállni, kimagasló művészi alakításokra (!) nem áhítozunk. Ha akad egy-egy, annál örvendesebb.

A színi évad színművel, „A dolonai nábob leánya”-val nyílt meg; első sorban az új drámai színművet közt nézünk szét. Van itt ismerős; de olyan is,

volt minden, őszidőn későbbben kelnek az emberek és állatok, nem volt semmi nesz, de távolról az országúton sűrű portfelőbe burkolva két lovas zsendár vágatott a tőlük kitéhető gyorsasággal, s néhány perce múlva hatalmas lökés riasztotta fel Marciét edes álmából, s midőn eszmélni kezdett akkor már a kezei össze voltak láncolva, s arcán hatalmas ütéseket a helyét érezte, orrából pedig vastag sugarakban ömlött ki szép piros vere.

Aló mars! előre zsvány fajzat! lökött rajta egyet az egyik zsendár, azután mind a ketten lóra ülve diadalál kísérték vissza a szőkevényt, a ki egy dohos oduban álmélkodhatott aztán úgy deifeléig azon, hogy az embert még azert is elfogják, ha a saját tulajdonát lopja el.

Es midőn két drabant kivont karddal a kihallgatásra kísérté, akkor már egy egész csapat ember és asszony állott az ajtóban, hangosan adva kifejezést megborításkozásuknak. Ott volt köztük a mostoha is egyre jagatott, szipozott és kőrörvendő képpel kiabált a fiúra. Meg vagy hát te jómadár, nem szokhattél el úgye, te gyilkos te! Ki hitte volna uram teremőt, hogy olyan gonosz lélek lakozzék benne?!

— Meg akart ölni az átkozott, fojtogatott, ha oda nem adom neki a pénzt, engem nevelőanyját, s hogy megszabaduljak gyilkos kezétől, oda adtam neki és csak mikor elment futottam zsendárokért!

Es a nép szörnyűkődött, a férfiak botjokat emeltek a vanszorgó fiúra. Az asszony pedig lélekszakadva kiabált tovább, hogy a torka is kizaradt belé, s a könyei is megeredek.

— Csukják a tekintetes urak, vagy akasszák fel! Úgye lesz ebből más, ha kieresztik is, mint gyilkos útonálló! tutóbetyár!

Es a népség újra zúgott, lármázott, csak Veres uram, a ki távolabb állott mondta csendesen: „En nem hiszem azt erről a fiúról, hanem hát jól mondja a példaszó, hogy az árva még az ág is húzza!”

kit már jó hírebből ismerünk. Hölgyeké lévén az elsőség, a névsorban a drámai hősnőn, Márkus Ilona asszonyon akad meg szemünk. Emlékszünk rá a színészkolából: szép színpadi alak, elegáns megjelenés, ültözékében keretesen előkelőség, mi rögtön elárulja, hogy úri körökben forgott, míg a színpad kedvéért el nem hagyta családi otthonát. Gondolkodó színésznő, a ki készületlenül soha sem lép színpadra s ha a szerep nem is illik egészen neki, mindig tud egyéniségéből valamit belévegyíteni. Választékosan beszél, érdekes nő s mint hogy fiatal, a színi pályán sokra viheti.

N. Bodrogi Lina asszony, a naiva, jó ismerősünk. Sokan már édeskés beszédjéért szeretik, mint vendég, a népszínházban szintén ezzel ragadta meg a hallgatóságot. De e mellett játékaival is hozzá tud férközni a szívekhez. Repertoire-ja igen gazdag.

D. Kovács Kornélia asszony és Halász Anna k. a. ügyes színésznők; tehetségük kifejtésére bizonyára nyílik elég alkalmuk a tél folyamán.

Az énekes darabokban Gy. Mészáros Kornélia asszony s Ottinger Aranka k. a. — mindkettő szép, fiatal és nem rég járja a világot jelentő deszkákat, — meg Sipo Gizella és Képes Lórika kisasszonyok viszik majd a vezérhangot. Ilyen quartettel rég nem vonult be direktor kedvenc városába. Van operette-rendező, — de magunk sem tennék különben, — a ki legszívesebben fiatal erőket szeret tübbe vinni. Ne féljünk tehát, hogy az operette-és népszíni előadások ne sikerüljenek. A hol a háttérben elő derék komika- és anyapár áll, mint Timárné és Kovácsné asszonyok, ott a fiatalok szabadabb mozgása nincs korlátozva, de a jó izlés sincs veszélyben. Aztán a csinos és jóbajug női kar megadja az egészeknek az illő keretet.

A férfi szereplők közül, hogy ismét a dráma térjünk, szintén a fiatalok jár elől. Bagi Gyula, városunk szülötte s a Makó-féle szegedi színház neveltje (kitűnő iskola!) most készült tehetségét teljesen érvényesíteni. Demény Albert használható tag hírebb áll, R. Nagy Gyulát is temperamentumos, s iheder-nek mondják. Gyarmathi Gusztáv ambíciós, komoly apasi nész, a ki a „Próbázasság” szentesi gazdájában épp úgy megállja a sarat, mint a „Lengyel zsidó” birájában. Pesti Iház Lajos sem felejtendő el itt, kit mindig szívesen látunk a színpadon, bár igazgatói teendői legtöbbszor tartoztatják. Itt említjük meg Győző Lajost is, kit az előleges színi jelentés igen sokoldalúnak jelez; csak ne legyen aztán ez kárára színészi képességeinek elbirálásánál.

Az énekes személyzet főerőssége Nőgrádi János, a tenorista; kellemes, bár vékonyhangú énekes, izléses előadással s férfial ritka csinos ültözékkel; pályatársai „takaros”-nak hívják. A baritonisták: Réti István és Szita László, most vannak először nagyobb társulatnál. Időközönként majd felváltják őket Kiss Mihály a népszínházról és Veres Sándor az operaházról, kiket a gondos direktor eleve biztosított magának sűrű vendégjátékokra.

Van gondoskodva komikusokról is: Gyarmathy Győző és Beckó József (a ki mellesleg mondva, rendkívül ügyes díszletelő) fogják ellátni felváltva a bohózat, népszíni és operette ebbsi szükségletét. Gyarmathyn, a rendezőn fog állni, hogy a komikusok megyéjén maradjanak és ne csapjanak üres komédiázásba.

Jó törkő férfiak, s betanult kis zenekar egészítik ki a sort. A direktor kellő körültekintéssel állította össze csapatát s bizonyára rajta lesz, hogy minden egyes tagja jól betöltsé a maga helyét, tehetségét teljesen kihasználja. Gondos ensemble-meghiányok is fűződhetők, tehát minél ritkábban lássunk készületlen előadásokat. Hogy Pesti Iház óvatosan jár el az újdonságok megválogatásában, csak helyeselhetjük. Megelégedéssel hallottuk, hogy a „Bubos pacirta”-t, ezt a frivolással fölesztett szentimentális német darabot nem hozza közénk; el lehetünk a leányesabítás pikáns jelenetei nélkül is. A „Libapásztor” minden este előre való, bárha ez is csak remiszenciaközlő tengődő hazai operette, de legalább van egy pár csinos száma s több halás szerepe. De ne vágjunk elébe az igazgatói válogatásnak, ha nem ad jót, majd megmondjuk akkor.

Az első előadás: „A dolonai nábob leánya” újdonság, az új drámai személyzet bemutatására tehát szerencsés választás. Ma, vasárnap, következnek a népszíni, holnap a „Madarász”-szal az operette-ensemble bemutatása.

Legyenek üdvözölve színészeink az új színi évad kezdetén s a maguk és közönségünk érdekében óhajtuk, hogy épp oly szívesen legyenek majd bucsuzásunk virágvasárnapkor, a mily szívesen most „Isten hozott”-unk. E sorok írója, ki most lép e lapok kötelekébe, a jogos igények s a méltányos tekintetek szemüvegét át fogja vizsgálni működésüket. Jobban szeretett

dicsérni, ha lehetett, a fővárosban is mint színi kritikus, de gáncsaival sem tukarkodott, ha kellett. A színház a nyilvánosságának élő műintézet, melyről meg kell mondani a jót vagy rosszat leleplezlenül. A hazafias misszió” köpönyegét e sorok írója is derekasan segített lyukasztatni eddigi kritikusi pályáján.

L + B.

A földmívelés befolyása a polgáriarodásra.

A társadalomnak a kezdetleges nyers állapotból való kivetkőzése s a földmívelés kezdete egyidőbe esnek: ezt bizonyítja a történelem, a mennyiben azon országokban hol virágozó városok keletkeznek, s egyáltalában azon államok a hol a tudomány s a műveltség kifejlődni kezd, mindenütt a földmívelést találjuk a háttérben. A földmívelés előz meg minden társadalmi fejlődést, ez a civilizáció, s műveltség kezdetét. De hisz a műveltség alatt sem értünk mást, mint az összfogalmát azon tudásnak, melyet az ember, mint a társadalom tagja, az összes képességei terén elsajátított. De mi kortól fogva számítható az ember a társadalom tagjának? Valjon azóta e, mikor nomád életet élt, s folyton barangolt egyik helyről a másikra, vadászta s halászáttal keresvén élelmet, vagy pedig midőn letelepedett, várost alapított, s a föld természetnek fokozása által a az általános jólét alapját megvetette.

Valamennyi állam fejlődésében bizonyítottan lehet tapasztalni, ezt semmi másnak, mint az egyforma okok kihatásának lehet tulajdonítani; s viszont azon fokozat, melyeken az egyes államok a polgáriarodás tekintetében állanak, fejlődési lépéseknek lehet tekinteni, melyek mindegyike azon állam alakulása történetének eredménye gyanánt állítható föl. Így látjuk hogy Chinában, s egyáltalában a keleti államokban, a földmívelés kezdete össze esik a birodalom alapításával: vagy például Indiában az Eufhrat mentén hol a történet hajnalában az első városok alapítottak, a romok között kétségbevonhatlan bizonyítékait találjuk századok hosszú sorát megelőző talajmívelésnek, már az indusok óségi irataiban is találunk följegyzéseket a talajmívelés eszközökről. Ekkép végig haladhatunk az Aegyiptusok, Kharthak, Görögország stb. fölsorolásában, mindenütt megtaláljuk a földmívelést, mint minden polgáriarodás kezdetét, ez képezi mindenütt az összekötő kapot a műveltség, s a műveltség között, ez az okot, a melynek okozta gyanánt a természeti törvények változatlanságánál fogva konsequenter a civilizáció terjedése észlelhető.

Azon arányban a mint a műveltség tért hódít az addig civilizálatlan területeken mindinkább látjuk a természet törvényeit az emberi foglalkozásokra alkalmazni s a hol lehet a természetet magát is fölhasználni az ember céljaira: következzék legmagasabb pontján áll ez a kifejlődésnek a legmíveltebb nemzeteknél; ennél fogva a vad s a művelt népek között levő átmenetnek azon állapotot képzelhetjük, a mikor a nomád életet élő emberben a letelepedés vágya lép előtérbe. Civilizáció nélkül az állam nem állhatna fenn, anarchia útné föl tanýáját, vagy legalább is az előbbi bárbar állapotba süllyedne vissza. S mivel a Civilizációk mindenütt a földmívelés előzte meg, képezi ez alapkövet s fő feltételt az államnak, s ebből kifolyólag fejlődhetnek tovább az azt feltételező tényezők.

Kereskedelem, ipar, tudomány stb. mind a földmívelés jelenlétét föltételezik.

A földmívelés egyrészt az ember által szükségeltető termények előállításával foglalkozik, másrészt pedig azon nyers anyagokat produkálja, melyekből a kézműves készítvényeit előállítja. Ha talán merészen látszanak is axioma gyanánt fölállítani, hogy a földmívelés a legfontosabb a tudományok között, mégis kétségbevonhatlan, hogy minden társadalmi tevékenységnek ez képezi kiindulási pontját.

M—r S—r.

IRODALOM.

— Megjelent a Franklin-társulat kiadásában a történelmi könyvtár 82. kötete. „Komárom hőse” írta dr. Vajda Emil. A 182 lapra terjedő kötet VII fejezetre van osztva s részletesen foglalkozik Klapka életével, hadi s emigrációi működésével s mindazzal, a mi kifejtett működésével összefüggésbe hozható. A könyv érdekes adatokban bővelkedik s igen ügyesen van megírva. Ár 60 k.

— Helynevek magyarázója. Irta Rész Ensel Sándor. A negyedik füzet a D betűvel kezdődő helyneveket tárgyalja s ára 20 k. Valóban érdemes e mű a pártolásra s a földrajzi társaság hasznos munkát végezze, ha kiadását magára vállalná.

— **A magyar írók munkássága** sok oldalilag van jelenleg a számtalan lap által igénybe véve; s így valóban csodálni lehet, hogy a „Képes Családi Lapok” körül mégis oly annyira tömörülnek a legjobb írók. Ennek oka egyszerűen az, hogy a „Képes Családi Lapok”-at a magyar írók is a legjobbban szerkesztett szépirodalmi lapnak tekintik. E lapnak munkatársai között Jókai, Komcsi, Tolnai, Teleki, Prém, Beniekini, Nagyvárdy Mira, Kulifayné Erzsébet több jeles író és íróné neveit találjuk. A lap beltartalmának megfelelő külcsinje is, de különösen megkapók illusztrációi, melyek a legelsőrangú művészek képeit tünteti fel. E lapot ajánljuk olvasóinknak. Megrendelhető a lap kiadószáma Budapest, V., nagykorona-útea 20. szám. Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatalt.

HIREK.

— **Városi közgyűlés** volt mult pénteken, a melyben egy városi zenede felállítása elhatározott; a polgári iskolai tanároknak ötéves pótléka a költségvetésbe felvétt; a jogakadémiai tanároknak az országos tanár-nyugdíjintézetbe belépése helyeseltetett s elvben 3% fizetés elfogadtatott. A megíresedett II. aljegyzői állásra Domján István fogalmazó megválasztott.

— **A bokréta ünnepély és ünnepélyes alkalmötlet.** Mnthogy az elhelyezendő iromány nincs készen, majd csak mult szombathoz három hétre lesz — valószínűleg.

— **A városház építése** igen lassan halad, mégpedig a tervet készítő Pártos Gyula építész hibája folytán, a ki az épület homlokzatának középre alkalmazandó erkélyt hibásan tervezte. Az építkezéshozottóság e tényt jegyzőkönyvbe is vétette, hogy ha az épület 1894 végére el nem készülne s az építész a két éven túlépitkezés esetén kikötött 2000 frtot követeli — fellehessen mutatni, hogy az építkezés a tervező hibája folytán nyilván be a kiszabott időn túlterjedő időbe — követelését tekintetbe venni nem lehet. A tetőfakat különben a mult héten már megkezdtek felrakni az egy emelet részen s így nem lehetetlen, hogy a kiszabott időre tető alá kerül az a rész, a melyet a vállalkozók építhetnek.

— **Gyászhr.** Nemes Kun Menyhért jó hírű kriminalista ügyvédünk Darányi Ferenc úr nevelő atyja élete 76-ik évében, f. hó 18-án éji 11 órakor elhunyt s hült tetemei 20-án d. u. 4 órakor tétettek örök nyugalma helyére.

— **Színészeink megértek** mult pénteken reggel Ceglédre s már a nap folyamán feltűnt az útekon a sok bajszatlan arc. Szivesen üdvözljük a most még hajlék találokot s reméljük, hogy három év elteltével lesz színészeink a színművészethez s városunkhoz is méltó hajlékuk.

— **Szüret és borárak.** Szüretünk még folyton tart, még pedig igen változatos eredménynyel. A borvevők 12 trtnál fölébb nem akarnak venni. Vendéglősök s kisebb vendég persze vettek 14, sőt 15 frtért is szüret, de az ő vásárlásuk a készletet nem fogyasztotta el. Még eddig az eladók sem engednek, a vevők sem adnak többet s így jelentékeny vásárlások nem eszközöltek.

— **Gödörös átjárók hidak helyett.** A mérnöki hivatal a mult héten az V. tizedben az útcasorkon levő hidakat eltávolíttatá s helyettük téglamedret rakatott. Bizonyosan kevés kecskeméti a náthás ember, a hivatalos mérnöki bölcsesség tehát az ősi eszések előtt jónak látta gondoskodni a létszám fölemeléséről. Intézkedése mindenestre célra vezet, mert az esővizben, ha sok lesz a víz, nappal is taposni kell, este pedig akarva nem akarva a kevés mennyiségbe is belelépünk a mostani világitás mellett.

— **Fornheim Arnold jóhírű keztyűsnek** lapunk mai számában közölt Jaegerle alsóruhákra vonatkozó hirdetésére e helyen is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Beküldetett.** A „Kecskeméti kerületi betegsegélyező pénztár” közgyűlése választotta 59 kiküldött megválasztására van szerencsém az összes kereskedői alkalmazzottakat f. hó 22-én, vasárnap délután 1/3 órakor a kereskedői ifjak egyesülete helyiségében (takarékp. palota) tartandó értekezésre tisztelettel meghívni. Megbízásból Katona Dező, a kecskeméti kereskedői egyes. elnöke.

— **Hangverseny.** Hiteles kútforrásból értesülünk, hogy Liedl Ferenc a m. kir. operaház kiváló hegedűművésze, a ki a nyáron országunk nevezetesebb városaiban többet magával kitűnően sikerült hangversenyeket rendezett, Kecskeméten is kiszemelte, s ha valami akadály nem merül föl, nov. 10-én szeretné hangversenyét megtartani. Liedl ismert nevű hegedűművész veszmírni születésű, már 20 éves korában a budapesti zenedél tanár volt — később kiment kül-

földre, hol 10 évig folyton feltűnően hangversenyezett — játszva 1878-ban Párisban a világtárlaton, 1880-ban Bécsben önálló hangversenyben, mely után Wilsek János egy 3000 frtos Roggeri hegedűvel ajándékozta meg; 1890-ben játszott a szultán előtt s elnyerte a „Medaille d'honneur”. Ezen említtet s több más helyeken tett hangversenyei nevét annyira emelték, hogy az Operához való meghívása után a legkiválóbb hegedűművészek egyike. Itt helyben kivül még közre fog működni Halmágyi Fanni k. a. (énekessé) a bpesti kir. táblabírók lánya, Balázsné Bognár Vilma asszony tanítványa, továbbá Pallos Lipót zongoraművész. Ajánljuk a közönség figyelmébe. Azt hisszük a látogatás népszerű lesz, amennyiben a közreműködők intelligenciája vonzani fog.

— **Érdekes a lapunk mai számában** levő s Heckscher József hamburgi bankár Szerencse-kimutatása. Ezen ház pontos és halgatlagos kiütése által itt és a vidéken olyan jó hirt szerzett, hogy mai hirdeténgyere már e helyen is felhívjuk a figyelmét.

— **Vicinalis vasút és szerelém.** Egyik szomszédos községben, hol a vicinalis vasútnak éppen vége van, a fiatal állomástónok van alkalmazva. Van azonban a faluban egy csinos barna lány is, kiért nagyon hön dobog a főnök úrnak szíve az uniformis alatt, minek révén minden csütörtökön vacsorára hivatalos. Történt pedig, hogy a mult csütörtökön egész estig késett az üzenet, s mig ennek elmaradásán törte a fejét megjelent a bájos hölgy, hogy a gyorsan robogó (?) vonaton elutaztak. A főnök úr merész tette szánta el magát, s hogy a vacsorát is meg a lányt is megmentse, rögön elindította a vonatot s szíve választotta ott maradt. Kapott tehát vacsorát is, ott maradt a szép leány is, s másnap reggel egy órával korábban kiment, nagy gyönyörűségére vasutasunknak. Morál a férfiaknak: ha szerelmes vagy légy vasúti. — Morál a hölgyeknek: ha utazni akarsz ne légyen beléd szerelmes vasúti.

— **Balhit.** Összeírás a nép szerint egyenlő adóztatással. Ezt mutatja azon körülmény, hogy a eselődüggyel foglalkozó kapitány megkereste azon községeket, a melyekből ide szoktak jönni szolgálatba — az ide szándékozók összeírása végett, de egy sem jelentkezett, mert, mint Sasról írják „a magyar azt hiszi, hogy adót kérnek a jelentkezőtől”.

— **Népmozgalmi kimutatás.** Október 8-14-ig 12 fi s 12 nő született, meghalt 26. Egy ragályos betegedés fordult elő roncsoló toroklob s halálos kimenetelű volt.

— **Beküldetett.** Nyílt levél. Néhai Szigligeti Ede halhatatlan érdemű drámáirók összes műveinek előadási engedélye s ezzel kapcsolatban a jogdíjak megalapításának és elszámolásának joga korlátlan hatáskörrel szerkesztőségemre bízván, az érdekelteknek ezennel tisztelettel tudomására hozom, miszerint a szingizgatók (a bpesti nemzeti, vár- és népszínház kivéve) által előadandó darabok jogdíjára évi bérletben vagy darabonként való megállapítása iránti megkeresések t. hó végéig Bpest Aréna út 34/d. f. évi november 1-től kezdődőleg pedig Bpest Kerepesi út 81. szám hozzám címzendők. Jogértés elkerülése szempontjából köztudomásra hozom ezennel, hogy fenti jog érvényessége t. évi október hó 15-ével kezdődik, mely naptól kezdve úgy az előadók engedélyezése valamint a szerzői díjak felvétele, iránt intézkedtem. Bpest, 1893. X. 12. Dr. Váli Béla a Zene és Színművészeti Lapok szerkesztője.

Törvénykezés.

— **Állat-kezelő.** Itj. Gaál István 26 éves kanászlegény a természetrajznak hív kedvelője a ki különösen az állattan iránt viseltetik kiváló előszeretettel. Csak a multkoriban foglalkoztatta a kecskeméti kir. törvényszéket egy ügyetlen borjúlopás ügyében, melyért őt a bíróság 7 évi fogságra ítélte. Most meg telenek elulajdonításáért kellett volna a törvényszék elé kerülnie, mely azonban tekintettel arra, hogy újabb büntettek derültek napfényre és a megkárosult gazdák feljelentése még egyre tart, a t. hó 19-ére kitűzött végtagyalást elhalasztotta és összbüntetést kiszabására új határidőt fog kitűzni.

— **Gondatlanságból okozott tűzvész.** Lehőköz Gyula istállója f. évi március hó 26-án kigyulladt és a benn lévő 6 loval, 86 malaccol és 6 bizoval együtt odaégett, körülbelül 3000 forintnyi kárt okozva a tulajdonosnak. A gyanú Varga Sándor kanászra irányult, a ki a kir. törvényszék előtt be is vallotta, hogy a tűzvész az ő gondatlanságának volt következménye. Úgy történt t. i. a dolog, hogy Varga este letévesztett tüzet rakott pár marok szalmából közvetlenül a deszkakerítés mellett, hogy megmelegedhessenek. De a deszka lángot

fogott, melyet azonban nagy nehezen elfojtott. Úgy látszik, hogy a parázs nem aludt ki teljesen, mert másnap öt óra felé a belépő öregberek az istállót égyé találták, mig Varga javában szunyókált. Ő megmenekült, de az egész istálló a benn lévő állatokkal együtt odaégett. A kecskeméti kir. törvényszék Vargát gondatlanságból okozott tűzvész vétsége miatt 1 havi fogságra ítélte.

— **Reményteljes csemete.** Nagy reményekre jogosult csemete állott t. hó 20-án a helybeli kir. törvényszék előtt. Szabó Károly, 16 éves suhanérol szól az ének, a ki gazdájának nyílt szekrényéből 10 forintot elcsesent és azt 1 frt 50 kr. kivételével hamarosan elverte. Midőn a csendőrök a gazda feljelentésére elfogták, a derék ifjonec elcsesente a csendőrszervezőt fél sarkantyúját. Tekintettel arra, hogy a gazda visszavonta feljelentését, a törvényszék csak az utóbbi miatt ült föltötte ítéletet és 6 heti fogságra ítélte, melyet a vizsgálati fogság által kitöltöttek nyilvánított. *Jurista.*

Ü Z L E T.

VASUTI MENETREND

1893. október 1-től.

A vonatok megnevezése	Indulási idő	Érkezési idő
Kecskemétről—Budapestre:		
Személyvonat	reggel 3.54	reggel 6.55
Omnibuszvonat	reggel 7.25	délelőtt 10.20
Gyorsvonat	délelőtt 11.33	délelőtt 1.25
Személyvonat	délelőtt 5.39	este 8.50
Budapestről—Kecskemétre:		
Személyvonat	reggel 8.30	délelőtt 11.37
Gyorsvonat	délelőtt 2.20	délelőtt 4.17
Omnibuszvonat	délelőtt 4.25	este 7.22
Személyvonat	este 7.00	éjjel 10.30
Gyorsvonat	éjjel 10.00	éjjel 11.56
Kecskemétről—Szegedre:		
Személyvonat	délelőtt 11.37	délelőtt 1.47
Gyorsvonat	délelőtt 4.17	délelőtt 5.45
Omnibuszvonat	este 7.29	este 9.35
Személyvonat	éjjel 10.30	éjjel 12.57
Gyorsvonat	éjjel 11.56	éjjel 1.20

Felolós szerkesztő: DALOTTI ÖDÖN.

NYILTTER.

Henneberg G. (cs. kir. udv. szelítő) **selyemgyára** Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállit: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krtig postabérlés és vámmentesen, sima, csipkés, kockázott és miniatúrákat, damaszott stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2900 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulvó küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlaponkra 5 kros bélyeg ragasztandó. 1

A karlsruhdi vízzel vázgat kurák alatt, valamint utókúra gyanánt, ugy ezen viz, valamint egyéb ásvány vizek használata után:

MATTONI-PELE

GIESSHÜBLER

legújabb gyógymód

„Jelenleg már általánosan van alkalmazásban. Rendkívül hatásos (a thermis, Carlsbadensis tractatus) úgy nyilatkozik, hogy a Giesshübler ásványvizek Karlsruhad dicsőítőszóval, s hogy e hely forrásainak gyógyhatásai fokozza. (Losehner utvári) (Ánacsos monográfiáj: Giesshübler) (Pachtelnrol.)

Szand János

kárpitos és diszító

KECSKEMÉTEN,

II. tized vásári-nagy-utca 105. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint az üzletemet magnagyobbitottam, s mint a legelőcsőbb bevásárlási forrást, hol mindennemű

bútorok és divánok

kaphatók, a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani.

Elvállal úgy használt, mint az új

bútorok behúzását

és újja alakítását, a legújabb divat szerint s legújantnyosabb áron gyorsan és pontosan teljesíteni.

Ugyiszintén mindennemű 3-2

szoba tapétázást

a legjobb ízlés és legújabb divat szerint.

A világ legjobb fénymáza!

FERNOLENDT

fénymáza

BÉCS.

Gyár alapított 1835-ben.

E fénymáz vitriol nélkül **sötét fekete fényt** ad, a bört tartóssá teszi.

Mindenütt kapható!

A t. c. közönséget saját érdekében int.ük. Fernolendt fénymázat kérje határozottan és csak azokat dobozt fogadják el, a melyk

St. Fernolendt

nevével van ellátva, mintán sok rozsz utaztat van, a melyeknek címkéje az enyémhez hasonlóan készítettett a közönség megtévesztése céljából. 52-47

Kecskeméti város

szikrai szőlő és gyümölcsfa-telepéről

eladandó

Szőlővesző:

Alexandriai muskotály ezre 16 frt.

Olasz rizling " 7 "

Piros tramin " 5 "

Szerémi zöld " 6 "

Gyümölcsfák:

2 éves nemesíthető almavadonc ezre 10 frt.

3 éves nemesíthető almavadonc ezre 12 frt.

2 éves nemesíthető körtevadonc ezre 12 frt.

2 éves almaoltvány darabja 25 kr.

2 éves körteoltvány darabja 30 kr.

Magról kelt őszibarack darabja 10 kr.

17 faj legnemesebb őszibarack oltvány darabja 40 kr.

A szőlőveszők őszszel átvéve 1 trtnál olesőbban adatnak.

Csomagolásért ezrenként 50 kr. számítatik.

Megrendelések a város gazdasági osztályához intézendők. —1—

Pénzintézetek és malmok részvényei, valamint földbirtokok és egyéb ingatlanok eladását és vételét közvetíti alulírott.

Jelenleg van eladó:

300 holdas földbirtok — melynek fele részben szőlőföld, 51 hold szőlő, 36 karban levő lakház és gazdasági épületekkel — több évre terbe adandó.

Részvények:

1 drb takarékpénztári részvény.

Kerestetik vételre:

5 drb Gazdasági malom részvény.

3 drb Sertésziszóló gőzmalom részvény.

5 drb Népbank részvény.

Valódi hamisítatlan borok!

A magyar kir. földművelésügyi miniszterium felügyelése alatt álló

Magy. kir. Orsz. Központi Mintapince borainak és Dreher Antal palack-sőr kizáról. elárúsítása.

BLEYER ADOLF

II. tized, Saschenyi-útea 2. sz. 16

Árverési hirdetmény.

534. 1893.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közléssel teszi, hogy a kecskeméti kir. Járásbíróságnak 1893. évi 7159. számú végzésével; Zombory László ügyvéd által képviselt Kecskeméti hat város felépítés részére, **Dubecz János** a **törvényszék** alperesek ellen 893 frt 4 kr követelés és jár. erődj elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesőtől feligelt és 338 frta becsült ingóságokra, a fentidezettek kir. Járásbírósági számú végzéssel az árverés elrendeltetvén, annak fellőgaltatkoz részére is, a mindennemű azok Árverési jogot nyertek volna, alperesek lakásán 1-6 tizedben levő meztársádra határidővel 1893. évi **október hó 23-ik** napján d. e. 8 óráig tiszteik, a mikor a bíróság feligelt bútorok, koci, sertiöl és egyéb ingóságok a legfőbb bíróknak közpénztárába, szükség esetén becsóron, kik is eladatul fognak.

Felhívatsnk mindazok, a ki az előirvendő ingóságok vételéről a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a menynyben részük foglalás korában összkölöztetett volna, és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldötték vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztést követő naptól számítatik.

Kelt Kecskeméten, 1893. évi október hó 13-ik napján.

Borossy Mihály,

kir. bír. végrehajtó.

